

РЕШЕНИЕ

№ 18736

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2157** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.4 от Закона за местните данъци и такси./ЗМДТ/

Образувано е жалба от В. П. Б., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Акт за установяване на задължения по декларация АУЗД № ДИЛ22 – ГР94 – 245 – 2-1/26.11.2024 г. /АУЗД/, издаден от М. П. Пагелска, орган по приходите, на длъжност „специалист“ в отдел „Общински приходи – И.“ при дирекция „Общински приходи“ – Столична община, потвърден с Решение №СфД25 –РД28 -39/04. 02. 2025 г. на директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

С АУЗД на В. П. Б. са установени публични задължения в размер на 1156.07 лева, от които данък върху превозното средство главници в размер на 843.34 лева, ведно със съответните лихви за просрочие, изчислени към 26.11.2024г . в размер на 312.73 лева., за периода от 01.01.2019 г. до 31. 12. 2023 г. Данъкът е определен за лек автомобил с рег. № ДК № С./нов С., марка „С.“.

В жалбата се сочи, че актът е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон и принципите на ДОПК. Начислен е данък върху превозно средство, което в началото на 2017 г. е предадено за разкомплектоване на лицензирана фирма, за което същата е издала удостоверение. През м. август 2017 г. жалбоподателят е подал заявление за дерегистрация с всички необходими документи и регистрационни талони и табели в КАТ, като КАТ е отказал дерегистрация поради наложен запор от НАП. На 21. 05. 2024 г. В. П. Б. подал повторно заявление за дерегистрация на МПС, талони и регистрационни табели на място в КАТ [населено място]. Издадено му било удостоверение за прекратяване на регистрация на МПС от дата 21. 05. 2024 г., което представил в [община]. Иска отмяна на АУЗД, защото счита, че данък не се дължи

след датата на предаване на автомобила за разкомплектоване през 2017 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа направените възражения.

Ответникът – директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община се представлява от юрисконсулт А., която иска от съда да отхвърли жалбата като неоснователна и потвърди обжалвания акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. П. Б. е собственик на лек автомобил с рег. № ДК № С./нов С., марка „С.“ по свидетелство за регистрация и Удостоверение рег. № 244134002341 на отдел ПП – СДВР за периода от 20. 07. 2005 г. до 21. 05. 2024 г.

Автомобилът е деклариран пред данъчната служба на общината с декларация 2212-1277/21. 07. 2005 г.

Удостоверение № 076/2017 г. е издадено от „Феникс грийн“ ЕООД за това, че лек автомобил с рег. № [рег.номер на МПС], марка „С.“ е приет в център за разкомплектоване.

Автомобилът е предаден на център за разкомплектоване в изпълнение на Заповед № РИЛ16 – 259/22. 11. 2016 г. на кмета на район „И.“.

Регистрацията на автомобила е прекратена в отдел ПП – СДВР на 21.05.2024г., поради разкомплектоване на автомобила.

На 06.06.2024 г. жалбоподателят е подал декларация за отписване на МПС до началника на отдел „МДТ“ към дирекция ПАМДТ – СО.

С АУЗД № ДИЛ22 – ГР94 – 245 – 2-1/26.11.2024 г. /АУЗД/, издаден от М. П. Пагелска, орган по приходите, на длъжност „специалист“ в отдел „Общински приходи – И.“ при дирекция „Общински приходи“ – Столична община на В. П. Б. са установени публични задължения в размер на 1156.07 лева, от които данък върху превозното средство главници в размер на 843.34 лева, ведно със съответните лихви за просрочие, изчислени към 26.11.2024г. в размер на 312.73 лева. за периода от 01.01.2019 г. до 31. 12. 2023 г. за лек автомобил с рег. № ДК № С./нов С., марка „С.“.

За периода от 01.01.2019 г. до 31. 12. 2023 г. за лекия автомобил не е платен данък върху превозното средство.

АУЗД е потвърден с Решение №СфД25 –РД28 -39/04. 02. 2025 г. на директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства е приета административната преписка.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 156, ал. 1 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е подадена и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като предмет на оспорване е АУЗД, който е потвърден при обжалването му по административен ред от директора на дирекция "Общински приходи" при Столична Община, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – главен специалист в отдел „ОП – И.“ на дирекция „ОП“ на Столична община, назначена с трудов договор СОА18 – РД15 – 9740/05. 09. 2028 г., имащ правата и задълженията на орган по приходите, определен със

Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична общината / лист 45 от делото/, и следователно е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл.4, ал. 1 във връзка с ал. 3, изр. 1, предл. 1 и ал. 4 от ЗМДТ.

Спазена е установената от закона форма – актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В глава X. от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК. Административният орган е определил допълнителни задължения за данък МПС за периода от 01.01.2019 г. до 31. 12. 2023 г. по реда на чл.107 ал.3 от ДОПК, както е посочено и в самия акт, като съдът намира, че именно това е приложимият процесуален ред.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил задължението си за данък МПС по отношение на лек автомобил с рег. № ДК № С./нов С., марка „С.“.

Установено е, че В. П. Б. в качеството си на собственик на автомобила е подал декларация за придобитото от него МПС, не е направил искане за издаване на АУЗД, и дължимия данък МПС не е заплатен в срок.

Оспореният административен акт е издаден и в съответствие с материалния закон.

Издателят на акта е приложил правилно относимите материалноправни разпоредби и е действал в съответствие с целта на закона, издавайки законосъобразен АУЗД.

Съгласно чл. 52, т. 1 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България, като данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства /чл. 53 от ЗМДТ/. В чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ е предвидено, че за леки автомобили размерът на данъка се определя от Общинския съвет с Наредба при условията, по реда и в границите, определени със ЗМДТ – съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство.

Следователно, правото на собственост върху превозното средство, попадащо в обхвата на чл.52 от ЗМДТ е правопораждащия юридически факт за дължимостта на данъка, поради което легитимирайки се като негов собственик до прекратяване на регистрацията, за жалбоподателя в качеството му на данъчно задължено лице по смисъла на чл.53 от ЗМДТ е възникнало задължението за заплащане в законоустановения срок.

Разпоредбата на чл. 58, ал. 4 изр.1 ЗМДТ е в сила от 01.01.2010 г. и съгласно нея за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. Видно от съдържанието на правната норма, тя установява основание за освобождаване (по израза на закона) от задължение за данък върху превозните средства. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване.

Основанието е формулирано ясно и това, което изисква в първото изречение е прекратена регистрация на превозното средство. Разпоредбата не поставя никакви изисквания към основанието, на което е извършено прекратяването - релевантен е само факта на самото прекратяване.

Според чл.58 ал.5 от ЗМДТ, алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата

Спорно между страните в настоящото производство е приложението на разпоредбата на чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ, в която са предвидени предпоставки за освобождаване от данък върху превозните средства.

От приетото като писмено доказателство Удостоверение рег. №244134002341 на отдел ПП – СДВР се установява, че регистрацията на автомобила е прекратена на 21. 05. 2024 г. поради разкомплектоване. Следователно не са налице условията на чл.58 ал.4 от ЗМДТ за недължимост на данъка, тъй като не е налице прекратена регистрация до 21.05.2024г.

От изложеното следва, че не е налице предвидената от разпоредбата на чл.58, ал. 4, изр. първо от ЗМДТ предпоставка за освобождаване от данък, а именно прекратяване на регистрацията на МПС за периода, за който са установени задължения с АУЗД, а именно от 01.01.2019 г. до 31. 12. 2023 г.

С оглед на изложеното, установените с оспорения акт задължения са определени законосъобразно. Превозното средство не е с прекратена регистрация към периода, за който е съставен оспореният акт и липсва законово основание за недължимост на данъка. Доколкото не са налице изключенията по чл. 58 от ЗМДТ, оспорваният не се явява освободено лице от публичното задължение за заплащане на данъка за процесния период. В гореизложения смисъл са и: Решение № 4970 от 09.04.2014 г. по адм. дело № 16297 / 2013 г. на ВАС VII о.; Решение № 2017 от 12.02.2013 г. по адм. дело № 89/ 2013 г. на ВАС VII о., Решение № 2823/19. 03. 2025 г. по адм. дело № 256/2025 г. на VIII отд. на ВАС, Решение № 3371/20. 03. 2024 г. по адм.дело № 8733/2023 г. на ВАС.

По изложените съображения, АУЗД е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и изр. трето от ДОПК, претенцията на административния орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, поради което оспорваният следва да бъде осъден да заплати на административния орган, защитаван в процеса от юрисконсулт, сумата от 100 лева.

Воден от гореизложеното и на чл. 160, ал. 1, пр. последно от ДОПК, Административен съд – София-град, 43 състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. П. Б., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Акт за установяване на задължения по декларация АУЗД № ДИЛ22 – ГР94 – 245 – 2-1/26.11.2024 г. /АУЗД/, издаден от М. П. Пагелска, орган по приходите, на длъжност „специалист“ в отдел „Общински приходи – И.“ при дирекция „Общински приходи“ – Столична община, потвърден с Решение №СфД25 –РД28 -39/04. 02. 2025 г. на директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

ОСЪЖДА В. П. Б., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата от 100 /сто / лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪ

ДИЯ: